

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการเขียนให้มี
ประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของนักเรียนที่เรียน โดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่
ส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการเขียน
ภาษาไทย พบว่า มีค่าเท่ากับ 82.84 / 83.88 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 ที่ตั้งไว้
2. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้
ที่ส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย จากการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการทดลองจัด
กิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. การประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการเขียนตาม
เกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80

ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการเขียน
ภาษาไทยมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 82.84 / 83.88 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 ที่ตั้งไว้หมายความว่า
รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
มีกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถด้านการเขียนได้ดีขึ้น รวมทั้งเกิดทักษะจาก

การฝึกทำกิจกรรมการเรียนการสอน และทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน ได้ฝึก และปฏิบัติที่เป็นระบบ มีขั้นตอน ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นี้ให้กับนักเรียนทุกครั้งมี กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย รวมทั้งใช้ สื่อเทคนิควิธีการต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดการ เรียนรู้ได้มากที่สุด และครูให้กำลังใจเมื่อนักเรียนเกิดความท้อแท้ทำกิจกรรมไม่ดีเพิ่มความมั่นใจ ให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนจนเกิดความรู้สึกกล้าคิด กล้าทำกิจกรรมได้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับแนวคิด การเรียนรู้อย่างตื่นตัวของจอห์น ดิวอี้ และแนวคิดของนักการศึกษากลุ่มพิพัฒนาการ (จอห์น ดิวอี้ : อ้างถึงใน กิ่งแก้ว อารีรักษ์ และคนอื่นๆ 2548 : 89) ที่เน้นให้ผู้เรียนลงมือกระทำกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยตนเอง และในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ลำดับขั้นตอนการสอนของเนื้อหาจากง่ายไป หายาก โดยสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริม ทักษะการเขียน ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะ ได้ปฏิบัติ ฝึกคิด เกิดการเรียนรู้เป็นขั้นตอนต่อเนื่องเป็น ปัจจัยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถสูงขึ้น และบรรยากาศในการเรียนไม่ตึงเครียด นักเรียน สามารถแสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่ สนุกสนาน มีความคิดอิสระในการ ในการเขียน สอดคล้องกับแนวคิดของ บันลือ พฤษภาคม (2535 : 8) กล่าวถึงแนวการสอนไว้ว่า ต้องให้อิสระ กับผู้เรียนในการคิดและต้องใช้การยืดหยุ่น ลดระเบียบเวลาหรือรูปแบบที่เคยกำหนดให้น้อยลง ให้ อิสระแก่ผู้เรียนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ และกำหนดความคิดดังกล่าวมาเขียน ถ่ายทอดต่อไป ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงส่งผลให้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 82.84 / 83 .88

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียน โดยการใช้แบบทดสอบก่อนการจัดการ เรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ ของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีผลสัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่วางไว้ แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบ การจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความสามารถด้านการเขียน ดีขึ้น ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากองค์ประกอบดังต่อไปนี้

2.1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามรูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดอย่างอิสระมุ่งสู่การสร้างคำตอบหลายคำตอบ ขอมรับในผลงาน กระตุ้นให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดและเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะเด็กใน ระดับประถมศึกษา เป็นช่วงที่เด็กมีความอยากรู้อยากเห็นและชอบใช้จินตนาการถ่ายทอดออกมา เป็นภาษาเขียน สอดคล้องกับแนวคิดของ บันลือ พฤษภาคม (2535 : 8) กล่าวว่า กระตุ้น ชี้นำให้ ความอยากรู้อยากเห็น สร้างความแปลกใหม่โดยการชี้แนะและส่งเสริมให้มีกิจกรรมต่าง ๆ ที่ สนุกสนานเพลิดเพลินอยู่เสมอ โดยครูเองต้องเป็นคนที่ให้ความสนใจในการแสดงออกของเด็กและ ส่งเสริม การแสดงออกอย่างกว้างขวาง

2.2 ครูและบรรยากาศการเรียนการสอน การสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองกับนักเรียน มีความสัมพันธ์ที่ดี การโต้ตอบซักถาม ช่วย และกระตุ้นให้คิดและตอบ แสดงความเข้าใจส่งเสริมให้ยอมรับความคิดของเพื่อนที่แสดงออกมา ไม่มีการตัดสินว่าของใครถูกของใครผิดหรือของใครดีไม่ดี เป็นการเพิ่มความมั่นใจกับนักเรียนให้มีความกล้าแสดงออกมากขึ้น มีความคิดอิสระในการคิด และเขียนอย่างเต็มที่ สอดคล้องกับแนวคิดของ กรรณิการ์ พวงเกษม (2532 : 31 - 32) และ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2547 : 102) กล่าวว่า บรรยากาศและสถานการณ์เป็นปัจจัยหนึ่งในการเขียน ครูจะต้องสร้างบรรยากาศที่ดีให้แก่เด็กเด็กจะต้องรู้สึกสบายใจ เป็นตัวของตนเองมีความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนและครูต้องเปิดโอกาสให้เด็ก ผลสำเร็จในการเรียนรู้ที่นักเรียนกล้าคิด กล้าแสดงออก ทำให้บรรยากาศในการเรียนรู้สนุกสนาน นักเรียนสามารถถ่ายทอดความคิดของตนเองได้อย่างอิสระ

จากเหตุผลข้างต้นนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการเขียนมีการพัฒนาสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนิตา แสนปัญญา (2543) ที่ทำการศึกษากับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยรูปแบบการสอนชุดฝึกการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยต่ำ โดยใช้รูปแบบการสอนชุดการฝึกเรียงความกับวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการทดลองสรุปได้ว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การเขียนเรียงความของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับสาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอาจมีผลมาจากการจัดกิจกรรมเริ่มจากที่ง่าย เขียนเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนคุ้นเคยและใกล้ตัว ความเหมาะสมของวัยและระดับความสามารถของนักเรียน

กล่าวได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้สามารถแก้ปัญหาการเขียนของนักเรียนได้เพราะนักเรียนได้แสดงความสามารถ และร่วมกิจกรรมอยู่ตลอดเวลา ครูสอดแทรกเทคนิคในการสอนที่น่าสนใจ เกิดความสนุกสนานมีอิสระในการคิดแสดงความสามารถในการคิดได้อย่างเต็มที่ มีเจตคติที่ดีต่อวิชาเรียนจะสามารถพัฒนานักเรียนได้ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสูงขึ้นอย่างแท้จริง

ข้อสังเกตในการวิจัยครั้งนี้

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อสังเกต ดังนี้

ก่อนทำการทดลอง

1. นักเรียนขาดความกระตือรือร้น และรู้สึกเบื่อหน่ายต่อการเรียนไม่อยากเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเขียน และฝังใจว่าการเขียนเป็นเรื่องยาก

2. ในการจัดการเรียนรู้ครั้งนี้มีนักเรียนบางคนยังบกพร่องในด้านการเขียน

หลังการทดลอง

1. นักเรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียน เพราะการจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเรียนด้วยความสนุกสนาน มีกิจกรรมต่าง ๆ แตกต่างไปจากการสอนในชั้นปกติทำให้นักเรียนสนใจและอยากเรียนมากขึ้น
2. ในด้านการเขียนของนักเรียนบางคน ครูต้องคอยกระตุ้น ชี้แนะและให้กำลังใจ การเข้าร่วมกิจกรรมจึงจะทำให้นักเรียนมีความมั่นใจ สามารถเขียนได้ถูกต้อง และดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยควรให้ความสนใจและร่วมมือกันปรับปรุงและพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการที่จะนำมาใช้ร่วมกัน เพื่อให้เกิดผลแก่ผู้เรียนตามจุดประสงค์ที่วางไว้พร้อมทั้งจัดบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นกันเองเพื่อมิให้นักเรียนมีความรู้สึกว่าการบังคับเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรีโดยไม่ปิดกั้นความนึกคิดของนักเรียน
2. ในการฝึกการเขียนครูควรให้นักเรียนฝึกอย่างสม่ำเสมอโดยให้ฝึกเขียนได้อย่างอิสระไม่มีการบังคับ และครูควรยึดความคิดของนักเรียนมิใช่ความคิดของครูผู้สอน
3. ครูภาษาไทยควรนำผลงานการเขียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นข้อมูลในการพัฒนาการเขียนของนักเรียนในชั้นอื่นต่อไป
4. ควรนำแนวคิดรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการเขียนไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับวัย และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของนักเรียน จะทำให้ได้รูปแบบ วิธีการจัดการเรียนการสอนที่แปลกใหม่ เหมาะสม มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะตามที่ต้องการ

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียน ข้อความและการแต่งประโยคของนักเรียน ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพราะเป็นพื้นฐานการเขียนเรื่อง และเรียงความ
2. ควรนำรูปแบบไปใช้ศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มนักเรียนที่บกพร่องด้านการเขียน